

STUDENTEN WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN TE DELFT

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS
BEHALVE IN DE VACANTIËN
DE JAARGANG BEGINT 1 OCT. II HET
ABONNEMENT KOST f 1.25 P. KWART.

REDACTEUREN: ♦♦♦ E. KANN, ♦♦♦ MEJUFFROUW J. BECKERING VINCKERS,
J. W. ERNSTE, ♦♦♦ G. A. VAN STEENBERGEN, ♦♦♦ MEJUFFROUW E. DE KOE,
F. B. SIMON VAN LEEUWEN, ♦♦♦ H. F. E. DU MOSCH.
♦♦♦ VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK J. ALEXANDROFF. ♦♦♦

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62
ADVERTENTIËN 20 CENTS PER REGEL

23^E JAARG. ♦ NR 10

TECHN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR. — DELFT

2 DECEMBER 1920

HOUD. Redactioneel: Bericht; Kanttekeningen. — **Ned. Studenten Organisatie.** — D. S. C.: Rede uitgesproken door heer C. H. van Hasselt, President van het Bestuur der P. bij gelegenheid van den 74sten Dies Natalis; Dialoog. — S. B. — **Vereenigingsleven:** Ned. Chr. Stud. Ver. — **Gedachten en Gedichten:** Amoromaniak. — **Litteraire Krieken:** Zirkus Mensch; Psychologie de l'Education. — **Gezonden stukken:** Duffe belangstellingloosheid. — **Studiebelangen:** Practische Studie; Electrotechnische Vereeniging; Landleidingen-Vereeniging. — **Gemengde berichten.** — **Technische Hoogeschool.** — **Familieberichten.**

REDACTIONEEL.

De Redactie maakt bekend, dat het volgende nummer van het S.W. het laatste zal zijn vóór de Kerstvacantie. Het zal met veel zorg worden samengesteld, waarschijnlijk twee maal zoo dik als anders, en omstreeks 14 December uitkomen. O.m. zullen in dit nummer aangetroffen worden een bespreking van den Almanak van het D.S.C., de oplossing van het detective prijsraadsel enz.

KANTTEKENINGEN.

We zouden nagaan, hoe het er vroeger uitzag in de studentenwereld. Het zou het makkelijkst geweest zijn, als ik iemand had kunnen interviewen, die zoo'n 70 jaar geleden had groengelopen. Maar zulken zijn er niet veel meer. Trouwens, ik versta mij te betwijfelen, of we dan erg veel wijzer waren geworden. Tien tegen één hadden we het glorieuse verhaal opgedischt gekregen van alle misdaden en schanddaden, die meneer zelf bestaan had, benevens de minutieuse beschrijving van zijn vrienden, die stuk voor stuk meer geestrijke en spierkracht bezaten dan heel het misse-lijk, rammelend nageslacht tezamen. Natuurlijk was er toen ook de noodige ernst onder de jongelui. En ijver. Meneer zal U voorrekenen, dat hij niet aftrek van den tijd, dien hij tegen de Belgen liep, ver binnen den voorgeschreven tijd afstudeerde.

Maar er is in die dagen een boek geschreven, dat ons helpen kan: de „Studenten-typen” van Klikspaan. We moeten natuurlijk met dergelijke beschrijvingen oppassen: wat is er waarheid van en wat 't romantische sausje? Kneppelhout overtreft hier en daar zonder twijfel, in zijn edele verantwoordelijkheid over Leidsche wantoestanden heeft hij soms wel iets te schrille kleuren gebruikt. Maar dat hij in hoofdzaken de waarheid getrouw is gebleven blijkt uit 't feit, dat hij ontzettende lust heeft gehad van gebelgde Leidenaars, die meenden dat zijzelf of hun dierbaarste vrienden waren doorgehaald.

Dat boek nu, waarde lezer, heb ik nogmaals doorgelezen, wat zeg ik, nauwkeurig bestudeerd. De enkele uitverkorenen, die mijn exemplaar „Studenten-typen” kennen, weten dat het zoo vol aantekeningen staat, zoo stukgelezen is, als slechts enkele weekbladen en bepaalde standaardwerken van S.P. stukgelezen kunnen zijn. Helaas, vol goetmoeds heb ik die studie aangevangen, ik benadigde haar als een gebroken man. Want voorwaar, al wat daar in geschreven staat, is het niet een toepassing op onze dagen? Al deze typen kennen wij ze niet nog? De Student-Leidenaar, de Klaplooper, de Diplomaat, de Student-Auteur, mijn ik behoef ze U immers niet allemaal op te noemen, wij hebben deze typen immers allen gezien? Wij Dostojewski-, Barbusse-, Jack London-erslindende Delvenaren, wij kennen immers allen de meest bekende voortbrengselen onzer vaderlandse letterkunde, althans het eenige Nederlandsche esbare boek over studenten? Allicht — of niet natuurlijk. In ieder geval, Kneppelhout zou u naar 't hart spreken. Zeker, hij beschrijft Leidenaars, en dan nog wel van 50 jaar geleden, studenten met andere gebruiken en uitdrukkingen dan de onze. Maar als wij die termen en gewoonten zoo'n beetje naar onze trant vertalen en ons in de tafereelen van geschiedenis inleven, dan krijgen alle opgedende personages vanzelf ons bekende gezichten, bekende gezichten van op college en van op de roeg.

Nem den Student-Leidenaar. Dat geeft vertaald: de Student-Delvenaar. Och, zooveel zijn er op slot van rekening niet, die de ouderlijke woning binnen

deze veste hebben, en daarin domicilieeren. Maar des te beter kennen wij die andere soort van halfstudenten, amphibische wezens — androgynen, zou Klikspaan zeggen — den Spoorstudent. Kneppelhout heelt hem nooit gekend, jammer genoeg, hemeltje, wat zou hij geketterd hebben. Ik spreek hier natuurlijk niet van slachtoffers van den woningnood; nog minder van hen, wier ouders de kosten van apartwonen van de kinderen niet kunnen dragen. Maar hoe groot is niet het contingent van menschen, die 't beter vinden bij Moeder thuis, dan bij een ploeterij? Die door een liefhebbend ouderpaar thuis worden gehouden uit vrees voor verwildering en slechte verzorging? Ik geloof niet, dat er tegenwoordig ééne gezelligheids- of lezingenvereeniging hier is, die geen last ondervindt van dat ontzettende ding: den Spoorstudent. Als een naboom pas goed belooft te worden, zoo tegen kwart voor elfen, dan vliegt plotseling iemand, met verschrikte blikken op de klok, uit zijn stoel en rent weg; na op z'n best gegroet te hebben: de laatste trein, weet U! Als hij in uw club zit, U ziet hem alleen 's morgens wanneer hij naar college stuift (de trein was te laat, weet U), 's middags, wanneer hij op teekenzaal staat te dringen om een assistent (zijn trein gaat over een half uur, weet U) en tegen schemertijd ijsbeerende op het perron (die treinen zijn tegenwoordig zoo te laat, weet U). Maar wanneer U hem niet ziet, weet U, dat is, als de heele club tegen etenstijd bijeen zit, of aan den gemeenschappelijken maaltijd, of achter een kopje bruin vocht, dat voor koffie verkocht wordt.

Hij kent alle Haagsche en Rotterdamsche families, vrienden van Pa en Ma, en hij maakt daar zijn geregelde bezoeken. Hij zit bij en op alle stijve soupers en leringzieke soirées van Pa en Ma en hoogstderzelve kennissen. Hij interesseert zich voor alles, voor de chronique-scandaleuse van zijn stad, voor de treindienstregeling, voor zijn studie, ja zelfs voor het studentenleven. Hij kan U alles vertellen, wat er hier aan wereldschokkends gebeurt is, wat prof. Zus voor bokken geschoten heeft en hoe handig vriendlief Zóó door zijn tentamen gedraaid is, en wat voor dolheden meneer Nogweer-anders heeft uitgehaald. En hij vertelt het ook, — bij voorkeur in de stad zijner residentie, aan een bewonderende schaar op Ma's jour, of aan een stel nieuwsgierige H.B.S.-ers. Want de Spoorstudent blijft nog in innig contact met zijn oude vereenigingen, op welker bijeenkomsten en feesten hij zich laat voorstaan op zijn studentschap zich laat behandelen als een halfgod.

Waarlijk, lezer, hij is student met hart en ziel... maar vraag hem niet mee te helpen aan den opbouw van onze samenleving. Hoe zou het ook kunnen? Spreekt hij niet in zijn geëerd gezelschap over wat zijn vrienden behoorden te zijn met een medelijdend glimlachje, als over niet van geestigheid ontbloote, maar ook geenszins geheel toerekenbare wezens? Waarlijk, hij zal dergelijke dwaasheden niet begaan, hoe zou dat te verantwoord zijn tegenover de groote menschenwereld, waar hij al met één been instaat? Zeker een kalm feestje op zijn tijd, maar zoo te nachtbraken tot 5 uur en zoo ontzettend te schreeuwen, foei! Wat nonsens nu nog lezingen te volgen of brandende vraagstukken te bespreken, hij kan immers den waren staat van zaken en de hoogste wijsheid vernemen bij Vaders connecties, bij den gemeente-ontvanger en bij den notaris. Voorwaar, hij is een achtenswaardig man, hij is volleerd society-lid. De Hoogeschool kan voor hem nog slechts van nut zijn om snel af te studeeren, om zoo spoedig mogelijk heelmaal in de bittertafelmaatschappij te zitten en dan definitief onder te gaan in kleinburgerlijke bekrompenheid en vlakke middelmatigheid.

Zoo'n mensch is ergerlijk, maar laten we medelijden hebben met degenen, die „van thuis” niet mogen meedoen, maar toch zoo graag zouden willen. Want, waarlijk, zoo iemand is beklagenswaardig. „Het ouderlijk huis weegt hem zwaar. Zijne makkers ziet hij eten en drinken, of wel niet eten, al naar het hun goedgevond, en college houden als het hun lust; en hij! hij moet getuige zijn van een gesprek, waarin wreedelijk voorkomt: — dat Bram of Piet niet bij Gajus geweest is, omdat zij om twaalf uren nog in hun nest lagen en dat Klaas zoo aan de sjouw is en nooit dan met een stuk in te huis komt. Woorden, die, helaas! met veel andere

van dien aard niet in zijn woordenboek gedrukt staan.”

O Klikspaan, hadde ik slechts uw pen! Hoe zou ik kunnen beschrijven alle hedendaagsche vormen van klaplooperij, vanaf de meest materieële klaplooperij op den schooieravond tot aan de onaangename gewoonte van zekere lieden, die niet in staat waren zichzelf een genoeglijken vriendenkring te scheppen, en klaploopen op andermans gezelligheid, aan je tafeltje gaan zitten zonder vragen, blijven zitten, al zegt geen mensch een stom woord tegen hen. (Shakespeare zou zeggen: „he will hang upon you like a disease”).

Diplomaten! Wie kent ze niet bij ons, menschen met ontzettend hooge en nauwe boorden, lichte slopkousen en onberispelijke taille, die minachtend neerzien op alles wat niet geparenteerd is aan den Haagschen haut chic? Die de beleefdheid in persoon zijn tegenover freule Zoo-en-zoo, maar de minachtende onbeschoftheid zelve voor hun ondergeschikten? Die geen grooter eerocht hebben, dan in een overvolle stoomtram hardop te zeggen, dat hij „gisternacht zoo'n ontzettende déveine gehad heeft, en thans twee hon down is”?

Afleggers! Wie kent ze niet, menschen, die van verveling niet weten, wat te doen. Die een heelen middag in den N.W.-hoek van de voorzaal in een stoel liggen, bij voorkeur met een hoed boven op een allerlanderigst bakhuis, om slechts met een pijnlijk gekreun op te staan ten einde zich in een houding als een natte vaatdoek ter tafel te begeven? Menschen, die werkelijk niet meer voor hun plezier fuiven, maar van pure ellende 's avonds door Den Haag dweilen, bar in, bar uit?

De Hoveling! Wie kent hem niet? Hij laat zijn prenten door den professor zelf afteekenen, en vraagt bij die gelegenheid naar een deel van een constructie, die hij zoo pas zich heeft laten uitleggen; zoodat goed uitkomt, wat hij er wel van weet. Hij... enfin, hij heeft zich reeds zijn plaats verworven in den hoistoot des professenaars, — niet om zijn bijzondere begaafdheid — ach neen, slechts op grond van zijn adellijken titel: zijn naam is le Comte Lickèr.

Studenten, leest Klikspaan zelf. Gij zult zien, dat wat hij graag zou willen, het is er nog altijd slechts sporadisch. Waar hij op schold, het tiert nog welig.

Lezers, wanhoop met mij aan vooruitgang, tot het volgende nummer.

NED. STUDENTEN ORGANISATIE.

Te 's-Gravenhage werd gisteren de jaarvergadering van de Nederlandsche Studenten-organisatie gehouden. In de vergadering der Federatiebesturen werd aangenomen het voorstel tot het verplicht en gratis opzenden van wetten, almanakken, drukwerken en plaatselijke bladen aan het algemeen secretariaat en het inzenden van verslagen over den plaatselijken toestand.

Benoemd werden tot leden van het bestuurscollege de heeren: H. Hutschler, president Leidsche Federatie (herk.); A. de Persenaire, president Groningsche Federatie, vice-president; G. Ivens, president, Rotterdamsche Federatie, thesaurier; B. C. M. v. d. Hoop, lid afdelingsbestuur Delft, secretaris; A. Grendel (herkozen).

Tot leden van het Nationaal Faculteitsbestuur werden benoemd de heeren W. A. Offerhaus, Groningen; mej. B. H. Nijland, Utrecht; J. T. P. Bijhouwer, Wageningen; G. L. v. Straaten, Delft; H. M. Hirschfeld, Rotterdam. Vier bestuursleden moeten nog nader worden aangewezen, n.l. voor Leiden, Amsterdam (S. U.); Amsterdam (V. U.) en Utrecht (vee-arts H. S.).

Vervolgens werd een gecombineerde vergadering gehouden van de Nat. Faculteitscommissie en van de vergadering van Federatiebesturen.

De afgetreden algemeene secretaris, de heer F. B. J. Gips, bracht verslag uit over den toestand der N. S. O. en zette uiteen de houding der N. S. O. tegenover de buitenlandse studentenorganisaties en de Confédération Internationale des Etudiants, en het beleid der besturen in de afgelopen maanden.

Hij deed daarbij uitkomen hoe sterk de behoefte gevoeld wordt tot toenadering der studenten van de verschillende landen. De studenten worden bij hun pogingen daartoe ernstig gesteund door de

regeringen der verschillende landen. Vooral de neutralen kunnen er veel toe bijdragen om de kloof tusschen Fransche, Belgische en Deutsche studenten te overbruggen en ze met elkander te verzoenen. Tegenover de Duitschers werd bereikt, dat de studenten van Nederland en Scandinavië vriendelijk zouden worden ontvangen. Het studentencongres dat het volgend jaar te Praag wordt gehouden, zal in dit opzicht zeer belangrijk wezen, misschien wel beslissend.

Besloten werd tot oprichting van een Nederlandsch Bureau voor studie- en studenten-aanleggenheden.

De steunverleening aan de studenten van Centraal- en Oost-Europa, in verband met het hiervoor gestichte Nationale Comité, werd zeer uitvoerig toegelicht door Dr. Rutgers, secretaris der N. C. S. V. Spreker schilderde in schrille kleuren de ontzettende armoede dezer studenten. In Hongarije b.v. hebben 15 pCt. der studenten geen overjas; 7 pCt. geen kousen; 25 pCt. niets dan de kleeren, die ze aan het lijf hebben; 13 pCt. hebben 2 hemden; pl.m. 2 pCt. slechts één hemd; ruim 2 pCt. geen hemd.

De nood in Warschau is eveneens ontzettend. Het is voor de studenten onmogelijk iets te verdienen met handenarbeid, tengevolge der groote werkloosheid en tegenwerking. Het was n.l. voorgekomen, dat de studenten eenige Zondagen belangeloos hadden gewerkt met het delven van kolen voor de Universiteiten. De mijnwerkers dreigden met staking indien zij daarmede niet eindigden.

De studenten die thans studeeren moeten geholpen worden. Voor de studenten der agrarische landen zal dit gedurende den winter nog noodig zijn, voor Weenen nog twee of drie jaar. Gedurende dezen winter zal pl.m. f 2.500.000 noodig zijn om de studenten één maaltijd per dag en een pak kleeren te geven. En het is mogelijk dit bedrag bijeen te krijgen wanneer allen de handen ineen slaan.

Besloten werd het A. N. Studenten-Weekblad „Minerva” aan te nemen als officieel orgaan en het verplicht stellen voor de plaatselijke afdelingen.¹⁾

Het bestuurscollege met het Ned. Faculteitsbestuur werden gemachtigd met de Nederlandsche professoren overleg te plegen inzake de houding der N. S. O. tegenover de Universiteit Internationale.

De leiding van het algemeen secretariaat en de voorbereiding van de Bureaucommissie werd opgedragen aan de secretarissen van B. C. en der N. F. en de heeren Gips en Julius.

Ten slotte werd medegedeeld, dat de stichting van een nationaal boekenbureau wordt voorbereid.

¹⁾ Wij teekenen hierbij aan, dat b.v. het Corps, de Bond en de Damesvereniging verplicht zijn ieder één abonnement te nemen, dus niet ieder lid van deze verenigingen ieder een abonnement. RED.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

REDE

UITGESPROKEN DOOR DEN HEER C. H. VAN HASSELT, PRESIDENT VAN HET BESTUUR DER S.P. BIJ GELEGENHEID VAN DEN 74sten DIES NATALIS OP 26 NOV. 1920.

Mijne Heeren,
Leden der Societeit „Phoenix”.

Weer is het plechtig oogenblik gekomen, dat met 12 sombere, sonore slagen een nieuw jaar is ingeluid. Nog zijn de klanken van ons mooi oudejaarsavondlied niet weggestorven, nog zijt gij niet gewend aan 't pas weder ontstoken licht, of reeds is bij velen van U de plechtige stemming weer verdwenen. En toch past het ons allen op een oogenblik als dit, onze gedachten terug te laten gaan naar wat achter ons ligt, en herinnerende wat wij verkeerd, wat goed deden, ons voor de toekomst slechts het goede voor te nemen; zooals men na 't opmaken van de balans en 't beschouwen der Verlies- en Winstrekening zich voorneemt het volgend jaar de Verliesposten te verminderen, en de middelen beraamt hoe dit te bereiken.

En dan gelden deze gedachten hier in de eerste plaats onze geliefde „Phoenix”. Gelijk het oude vergrijsde jaar plaats maakt voor een nieuw, zoo gaat onze „Phoenix” ten gronde, om nieuw en herboren weer te verrijzen, trotsch op haar bloei en haar toekomst. Want dat die groot is, dat weet zij op een oogenblik als dit, waar al haar kinderen zich afvragen: „Wat deed ik voor haar, wat zal ik in het komende jaar méér voor haar doen?” Dan zweeft zij over onze scharen en spreidt breed hare vleugelen uit, om allen in een gastvrij tehuis op te nemen. U allen kan zij geven, wat gij hier zoekt, gezelligheid, een prettige vriendenkring, waarin en waardoor gij naast Uw studie, die U ingenieur maakt, ook mensch worden kunt. Dan, wanneer een ieder hier zijn tehuis vindt, is de „Phoenix” tevreden. Slechts is er dan dit verschil met het huisgezin, waar een ieder, krachtens de liefde, die er

heerscht, zich een plaats ziet toebedeeld, dat hier die plaats veroverd moet worden, niet als in de maatschappij, waar dit gaat door opzij stooten van anderen, doch met die anderen, elkaar steunende, en bouwende op elkaars krachten. Slechts door honderdvoud te geven kan het doel bereikt worden, laat dit U steeds voor oogen staan. Neemt U in dit plechtig oogenblik voor, zulks te doen, dan zal de „Phoenix” zijn wat zij wenscht te zijn: een societeit, waarvan de leden vrienden zijn.

Thans wil ik eenigen tijd Uw aandacht vragen om in chronologische volgorde de gebeurtenissen van het afgelopen jaar na te gaan.

Nadat met een zeer geanimeerd tweedaagsch feest de 73ste Dies gevierd was, brak voor de „Phoenix” een drukke tijd aan: 28 November organiseerde Odin een boksavond, die veel belangstelling trok; 6 December werd, dit jaar voor 't eerst in samenwerking met de damesstudenten, een Sint-Nicolaasfeest voor arme kinderen gehouden; bovendien werd in deze periode de vogel vele malen omhelsd door installeerende clubs. Op 12 December was hij getuige van de geboorte van den Almanak voor 1920, na een geestige bloemkoolspeech van den heer Huygen. De op dien avond gehouden kroegjool met de uitstekende rede van den heer Maris duurde tot vroeg in den morgen.

Spoedig hierna brak de Kerstvacantie aan; van 31 December tot 2 Januari was de Societeit gesloten om grondig gereinigd te worden.

8 Januari werd de Dies der Technische Hoogeschool gevierd met een uitgebreiden borrelkring, waarbij 30 Hoogleraren aanzaten.

Einde Januari werden vele gunstige uitslagen van candidaatsexamens op ouderwetsche wijze gevierd.

Den tijd van rust, die hierna volgde, gebruikte het Bestuur om van samenstelling te veranderen.

Na het uittreden op 12 Februari van de heeren Otten, Visser 't Hooft, Gerst en van Rooijen stelde het bestuur zich als volgt samen:

E. KANN, President.
F. B. SIMON VAN LEEUWEN, Secretaris.
R. HOUWINK, Thesaurier.
E. D. CARTIER VAN DISSEL, Bibliothecaris.
A. DEKKER, Commissaris v. h. Consumabel.
C. H. VAN HASSELT, Commissaris v. d. Inventaris.
J. W. HANRATH, Archivaris.

Op 27 Februari werd een zeer gezellig en geanimeerd Bridge-, Billard-, en Ecarté concours gehouden. Aan het Bridge concours, een novum op de societeit, deden niet minder dan 50 paren mede.

De Wijnverloting met Krantenverbranding op 12 Maart werd een ouderwetsch feest. Meer dan 1200 loten werden verkocht.

De op 24 en 25 Maart gehouden feesten ter gelegenheid van de Corpsdies zetten in met een borreluur met militaire blaasmuziek. Het 's avonds gehouden eerstejaarstooneel was een volslagen fiasco. Het collation op 25 Maart trok matige belangstelling. De 's avonds vertoonde film stelde veler verwachtingen teleur.

In April verleende de vogel „Phoenix” meermalen gastvrijheid aan feestende Corpsverenigingen, die na haar uitvoeringen hier kwamen soupeeren.

Op 13 Mei werd een zeer uitbundige Laga-kroegjool gehouden ter eere van het winnen van het hoofdnummer op de Varsity.

Spoedig hierna brak de groote vacantie aan.

Van 12 Juli tot 6 September was de societeit gesloten en genoten de leden de zoo zeer gewaardeerde gastvrijheid op de Societeit Standvastigheid.

Het gebouw werd duchtig onder handen genomen: overal werd geschilderd, het dispuut werd nieuw behangen, het plafond in de voorzaal onderging een noodzakelijke restauratie, alle elektrische leidingen werden nagezien en nog meer dergelijke werkzaamheden verricht. Bovendien werd het meubilair aangevuld en werd op de bibliotheek een plaatwerkenkast geplaatst.

Zoo, in een frisch en fraai kleed gestoken, vonden de leden hun Societeit 6 September weder; de dag welke door velen als een der prettigste van het geheele jaar wordt beschouwd, de dag, waarop men elkaar wederziet, en waarop men eerst recht voelt, wat het beteekent societeitslid te zijn.

De groentijd, van 7 tot 22 September, had een gunstig verloop. Als eenige donderjool werd den 10den de oude brulavond gehouden. Op 17 September werd het zilveren feest van Jan Schipper gevierd. Hoewel geen vast societeitsbediende, is Jan voor de societeit iemand van groote beteekenis, zoodat met vreugde de „Phoenix” haar zalen openstelde, teneinde de gelegenheid voor het feest te scheppen.

Op het Inauguratiecollation zat het ongekend groote aantal van 300 personen aan. De voor 't eerst na 1913 weer gehouden fakkeloptocht werd een schitterend succes; tot laat in den nacht duurde het feest op de societeit voort.

Begin October bracht eenige kroegjolen, die echter geen groote belangstelling trokken.

Op 20 October traden de heeren Kann, Simon van Leeuwen en Houwink uit het bestuur, dat zich nu als volgt samenstelde:

C. H. VAN HASSELT, President.
J. F. FOCK, Secretaris.
P. H. LEFEBVRE, Thesaurier.
E. D. CARTIER VAN DISSEL, Bibliothecaris.
A. DEKKER, Commissaris v. h. Consumabel.
J. W. HANRATH, Commissaris v. d. Inventaris.
W. K. VAN OPPEN, Archivaris.

Odin organiseerde op 22 October weer een boksavond; 29 October werden de onderlinge wedstrijden van Laga gehouden, besloten door een kroegjool met prijsuitreiking; 5 November bracht een bridge-, billard- en ecartéconcours, dat gezellig vlot verliep.

Wat het financieele gedeelte der exploitatie betreft, dit heeft het afgelopen jaar geen reden tot ontevredenheid gegeven. Op 20 April werd de zoo genaamde 10 pCt. regeling ingevoerd, die een betrouwbare betaling waarborgt, zoodat de societeit den laatstetijd door haar meerdere geldmiddelen veelal op korter termijn en dus voordeliger kon inkoop.

Veel werd echter dit jaar uitgegeven teneinde societeit haar voor-oorlogse gedaante weer te geven. De achterstand van gebouw en inventaris is reeds weer gedeeltelijk ingehaald. Allen, die zich een onwettig crediet verschaffen, dienen te zien, dat zij hierdoor de Societeit ernstig benadeelen, daar het geheel herstellen van dien achterstand nog vele jaren zal vorderen.

In korte trekken heb ik U een beeld trachten te geven van het afgelopen societeitsjaar, thans geenoeg hierover. De „Phoenix” is omgekomen, schooner nog is zij weer herrezen.

Wellicht stemt dit scheiden van den ouden vogel enkelen van de ouderen onder ons weemoedig, omdat dat hun eraan herinnert, dat ook voor hen de tijd van scheiden nabij is, laten zij bedenken, dat een nieuw en jong geslacht klaar staat de opengevallen plaatsen weer in te nemen.

Laten die jongeren bedenken, dat aan hen de toekomst van de Societeit is. Ik kan het hen niet genoeg op het hart drukken, dat wij een jong en sterk geslacht noodig hebben, een geslacht, dat even geestdriiftig zich wijdt aan het doen bloeien van de „Phoenix”. De toestand zooals ik U die afschilderde schijnt gunstig, evenwel valt voor de aandachtigen beschouwer op te merken, dat de Societeit door velen als eethuis beschouwd wordt. De overvulling op de etensuren is hiervan het gevolg. Behalve dat dit geenszins de bedoeling van een societeit is, brengt een dergelijke sterke belasting gedurende slechts enkele uren mede, dat de groote daarvoor benodigde ruimte niet of slechts zeer weinig rendabel gemaakt wordt.

Aan de jongeren de taak om de Societeit te houden zooals zij behoort te zijn: een gezellig tehuis waar het kalme, rustige societeitsleven geleefd wordt. Dat dit weer hoofdzaak, het eten bijzaak worde, zij ons aller wensch.

Mijne Heeren, laat ik niet meer van Uw aandacht vragen. Groot zij Uw vreugde bij het vieren van den 74sten verjaardag van ons kostbaarste bezit, de Societeit. Bedenkt allen, dat dit bezit, een geschenk van Uw voorgangers, U de taak oplegt voor te waken en het voor ondergang te behoeden.

Mijne Heeren, ik ledig dit glas op den eeuwig voorspoed van onzen „Phoenix”.

DIALOOG.

— Heb jij je geamuseerd op de kroegdiës?
— Nou, niet zoo heel erg. Het Cabaret was wel als altijd vrij slecht, vooral die beroepsartiesten zóó ken ik het ook nog wel. En dat schijnt toch nogal veel geld te kosten, en die menschen verlangden nog in een auto naar huis gebracht worden. Ik begrijp niet, dat ze die kerels genomen hebben, een heel studentencabaret is toch veel leuker.

— Waarom heb jij dan niet meegedaan?
— Meegedaan? Ze hebben me niet gevraagd, nemen ze natuurlijk weer alleen vriendjes voor. Ik hoor daar nu eenmaal niet bij.

— Heb je dan niet gezien dat iedereen zich keerde opgeven? Op groote aanplakbiljetten is dat bekend gemaakt.

— Weet ik niks van, heeft zeker weer in de donker hoekje gehangen, waar je toch voorloopt. En verder heb ik er óók geen tijd voor. ga me kostbare avonden niet opofferen aan repetities.

— Ja, je hebt eigenlijk wel gelijk, dat doe ook niet. Maar wat vond je verder van het feest hoe vond je de officieele redevoeringen?

— Nou, ach, ja, gewoon, niets van te zeggen. diësrede was precies als elk jaar, en de rest ook. Eigenlijk heb ik er niet veel van verstaan, want er werd alsmaar tusschendoor geschreeuwd. Maar dat schijnt te mogen, want aan de officieele taak begonnen ze d'r mee. Je weet wel, die ééne kerel, ik kan nou niet op z'n naam komen, die kerel,

elke gelegenheid spreekt, die kon niet eens aan woord komen, zoo hard schreeuwden z'n vriendjes tusschen door.

Ja, het geheel was nogal rumoerig en balig, er schijnt zelfs iemand alle jassen van boven de vestibule te hebben gegoooid, hij was er erg scherp op. Hij verkondigde ook met luider stemme, hij boven een groote waterschande had aangeant.

—En de menschen, die hun jas niet konden vinden of die iets anders missen, kunnen bij hem om schadevergoeding komen. Dit belet hem niet, plezier van zijn avond te hebben gehad, want hij kan het tóch wel betalen. SECRETARIUS.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

OP DE VERGADERING VAN VRIJDAG
26 NOVEMBER 1920.

De R. werd een uur aan één stuk gepraat, zijn plannetje was ook waarachtig niet kwaad. ... op één punt liepen de opinies uiteen, overtuigd door den ander werd er niet één.

loen 't bureau de stemmen opmaakte, tek 't zoowaar, dat de stemmen staakten. — dus beginnen ze den volgenden keer mannenmoed van voren af wéér.

VEREENIGINGSLEVEN.

NED. CHRISTEN STUD.-VEREENIGING
Afd. Delft.

Gewone en Huishoudelijke Vergadering op Vrijdag 3 Dec. 1920 te 7.30 n.m. in het „Nut“ O. D. 48. De heer C. J. Rondberg leidt in over een sociaal onderwerp.

Agenda Huishoudelijke Vergadering: 1. Bespreking programma volgend half jaar. 2. Verkiezing secretaris in de plaats van H. H. Moquette, die ontsiedt. Het bestuur stelt candidaat den heer C. J. Rondberg. Tegencandidaten moeten voor de vergadering door minstens 5 leden gesteld worden.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

GEACHTE AMOROMANIAK.

met voorbedachte rade is het toch dat ge hebt overgeslagen, mij dimensionist, bij uwe poging op uw theorie verder te bouwen? Niet, het is slechts een verklaarbaar verzuim dat misen alle... isten miste. Zo wil ik dan ook bouwen op uwe vergelijking en deze daarbij aan dimensiekritiek onderwerpen, en daardoor de onjuistheden erin aantonen, opdat evenwel zelfjes-specialiteiten met meer kans op goede toekomst hun lusten zullen kunnen botvieren. En over de gebruikte eenheden meer te weten komen heb ik gepoogd het Z. f. A. en het A. T. handen te krijgen, maar helaas te vergeefs: van waren reeds twee exemplaren geheel stukgegaan en versleten, terwijl van het Z. f. A. het laatste exemplaar bij de binder was. Het A. T. permanent uit, was zeer gezocht wegens de gewerkte voorbeelden, vertelde me de bediende. Wikkig ontdekte ik in l'Amour Scientifique de Paris van de laatste nummers een beschouwing over uw artikel die u waarschijnlijk ook wel geïnteresseerd hebt. Ter zake!

drukt m in grammen uit [m], a in c.m. dus f is een onbenoemd getal, en u geeft het antwoord ook op in grammen. [m]. Dit zou geven worteltekens voor de breuk is zeker weggevoerd. Men) $[m] = \sqrt{\frac{[m^2]}{[l^2]}}$ of $= [m l^{-1}]$ dus grammen per c.m. en niet grammen zoals u schrijft. Deze eenheden werd dan ook in 't Franse een nieuwe naam ingevoerd: „amor“, zodat b.v. een verliefdheid van 7 amoren voldoende is voor verlovings.

aan telt u bij de a (= afstand dus [l]) op de attractie x van de weerstand van de middenstof). Uw formule bruikbaar wezen dan moet dus de l in lengte-eenheden worden uitgedrukt. Dan ook de dikte van de neerslag die zich bij de C. zou vormen tussen de attractie-centra: b, enigvuldigd met $18,53 e^{-T^2}$, waarin T de temperatuur zowel ver boven als beneden $4_0 C.$ een constante tengevolge, dus een kleine weerstand tegen verliefdheid, terwijl $+ 4_0 C.$ kennelijk de laagste temperatuur is om verliefd te raken. In deze b werd in het Franse blad nog een bepaling vastgeknoopt, die ik tot mijn spijt niet heb kunnen volgen door mijn geringe kennis van Amorotechnies Frans. Ik heb er uit opgehaald, dat de Franse schrijver deze b negatief hebben geteld, en, om te voorkomen dat dan, voor a nog niet eens = 0, reeds $v = \infty$ zou worden er voor in de plaats wou zetten C - b, waarin C een konstante is, die enigszins schommelt t.g. van ras- en klimaatverschillen, maar

steeds ongeveer 0,45 c.m. is. Het komt er dus op neer dat volgens deze methode bij groter vochtgehalte de verliefdheid groter wordt, terwijl een positieve b voor de verliefdheid dan juist een kleinere waarde zou geven. De dimensies zijn in beide gevallen juist en we krijgen dan:

$$v \text{ (in amoren)} = f \sqrt{\frac{m_1 m_2}{a + 18,53(C-b)e^{-T^2}}} \text{ of}$$

eenvoudiger

$$v = \frac{f \sqrt{m_1 m_2}}{a + 18,53(C-b)e^{-T^2}}$$

Zelfjes maniakken kunnen deze formule wellicht gebruiken, misschien is er een groot man die in séances het nader toelicht, ik wil alleen waarschuwen dat nog niet vast staat of de formule doorgaat voor verkouden personen, aangezien de vochtigheidsstoestand wellicht van de normale afwijkt. DIMENSIONIST.

LITTERAIRE KRITIEKEN.

ZIRKUS MENSCH.

AAGE MADELUNG.

Dit boek is een produkt van de moderne Duitsch literatuur-richting. Men noemt hen expressionisten. Het zijn menschen wier geest, geteisterd door de schrikbeelden van den oorlog in groote golven op en neer stroomt. Het ééne oogeblik zijn ze in ekstatische verrukking voor iets menscheelich-schoons, het andere oogeblik weer is hun heele ziel in opstand tegen leven, noodlot en werkelijkheid, springen op als gejaagde dieren, slaan om zich heen, verpletteren nooit, maar scheuren, vernielen waar zij kunnen. Hun wil gaat nooit lang in één richting, zij slaan met hun lange armen om zich heen. Dan weer plukken zij met teere liefde op den bodem van het diepst-menscheelich-voelen een bloem van de zeldzaamste schoonheid, drukken haar angstig aan hun bevende lippen, kussen haar, bedwelmen zich aan haar geur en zuigen hartstochtelijk het leven geheel uit de bloem weg, om daarna lachend het leelijk misvormende lijk weer van zich te slingeren.

Dan weer werpen zij zich als een gier met wijd-gespreide nagels op hun menscheelike prooi, halen in één scheur de buik van hun slachtoffer open, lachen wild en drukken met afschuwelijke teederheid hun mond op dezen wijd-open doodsmund; dan snikken zij hun gansche ziel in tranen uit, totdat zij zelf als verlanglooze bloemen staan naast het leven dat zij in hun passie bijna vernietigd hadden.

Deze menschen bestormen de ideeën van alle kanten. Zij weten er geen raad mee, worden dan hier, dan daar geslingerd, totdat ze stijgen boven de werkelijkheid en in het azure blauw hun onmetelijke fantasieën beetelen.

Ziet, dit is de nieuwe tijd, dit zijn de apostelen van de nieuwe richting! Zij dragen de stem van het sidderende vleesch, dat op de slagvelden gebleven is, z ij zijn de echo van de smachtende wenschen, die te midden van bloed en ijzer sidderend omhoog gestegen zijn.

Het is moeilijk om deze richting in één woord samen te vatten, te karakteriseeren, omdat een doel, een streven feitelijk ontbreekt. Maar één ding heeft ze sterker, dan welke andere richting, vroeger ontstaan, ook. Zij heeft een behoefte aan uiting, die nooit verzadigd wordt en die zich tenslotte moet uiten in dadisme.

Neen, schrik niet, hier zijn geen woorden die geen woorden zijn, geen zinnen, die geen zin hebben, het boek is onwerkelijk, gedurfd, maar schoon.

Het geheele boek is als een ruw gehouwen standbeeld, waarvan het marmer nog alleen de groote forsche lijnen heeft. Alleen hier en daar is even gedetailleerd en dat met zoo'n sublimie volmaaktheid, zoo'n scherpe juistheid, dat men zich afvraagt, wat hier niet uit zal kunnen groeien.

Want men vergeeft gaarne een zóo groot kunstenaar, wanneer hij hier en daar, als uit plaisanterie, een lachwekkend onoogelijkheidje ingevoegd heeft.

De eerste hoofdstukken van dit werk behooren niet bij het eigenlijke verhaal. Zij lijken te zijn gegeven als hors d'oeuvre, als extra, als inleiding, ter kennismaking. Maar daarom zijn deze pagina's niet te minder van de merkwaardigste. De ideeënrijkdom, het goochelen met diepste waarheden en zotterijen door elkander verblindt het oog eerst; maar wanneer men eenigszins eraan gewend is om niet aan alles een diepere beteekenis te hechten, dan onderscheidt men weldra de grootsche ideeën die aan het werk ten grondslag liggen.

Een merkwaardig voorbeeld hiervan is de opvoering in de circustent en dan vooral het toneel van Adam, Eva en de slang in het paradijs.

Het toneel stelt voor: de tuin van Eden, de boom der kennis staat in het midden en van één zijner takken hangt een slang naar beneden. Adam komt op, gekleed in rose tricot, hij loopt onrustig op en neer, haalt een groote rib uit zijn lichaam te voorschijn en steekt die in een bloeienden struik. De

bloempjes vallen af en Eva treedt uit den struik te voorschijn, eveneens in rose tricot. Ze is zoo schoon, dat Adam haar niet durft aan te raken. Maar als zij de slang om haar armen en schouders laat kruipen, dan ziet hij dat de vrouw geschapen is tot lust en walging van zijn zinnen. Hij aarzelt zich aan dit schrikwekkend beeld over te geven. Dan heft Eva de hand als om een vrucht te plukken van den geheel dorren, vruchtelozen boom der kennis en brengt haar hand dan snel naar haar borst, verscheurt het tricot en toont op haar hand de stralende vrucht van den boom der kennis....

De hoofdpersoon uit het werk is Peter Mensch, waarvan gezegd wordt: „Er war die Welt selbst, ein echtes Tier, das universelle Wesen“. Hij is een man, die, vergroeid met de Natuur, het bewustzijn in zich draagt, dat hij het leven zal doorleven tot het uiterste einde, dat hij alles zal kennen wat daarop betrekking heeft en alle emoties zal gevoeld hebben.

Hij is geen filosoof, geen denker; hij kent niet al die gevoels-uitpluizerijtjes verbonden aan beschaving, hij is een dier, hij is iemand, die het leven tot op den bodem doorvoelt, die in zich werkend weet den drang van zijn ontelbare vaders en zijn krankzinnige moeder.

Ik kan U niet alles duidelijk maken wat in dit boek vervat is; door elke gedachte, elken zin stroomt, zwaar kloppend, het eeuwige leven. Stampend en brieschend, wild en machtig, is het alsof Wodan in zijn zonnewagen voorbij stormt, op zijn weg neervagend alles, wat nog naast hem zijn stem dorst verheffen, achterlatend de wereld met het zware besef dat de God van het Leven voorbij ging.

Er zijn ook passages waar menschen goden worden en hun handelen als standbeelden achterblijven in wijd-hooge tempels. Dit boek is soms schooner dan wat ik ooit te voren zag. B.

PSYCHOLOGIE DE L'EDUCATION par
Gustave Le Bon.

De strekking van dit boek is allereerst kritiek op de onderwijstoestanden in Frankrijk, zooals die bleken uit een zeer uitgebreide parlementaire enquête. Men gebruikt daar dezelfde methoden als een eeuw geleden: zooveel mogelijk van buiten leren, goed bedreven zijn in 't uitzoeken van finesses in de bijzaken, weinig begripen van het geheel, na afloop van de school alles zo gauw mogelijk overboord gooien en voorgoed vergeten. Deze methode geldt voor alle vakken.

Le Bon geeft, na dit uitvoerig uiteengezet te hebben, zijn eigen theorieën over opvoeding en onderwijs, daarbij dikwels aanhalende de praktijk van het onderwijs in 't buitenland, vooral Amerika: opvoeden is de kunst het bewuste in het onderbewuste te doen overgaan. Hij toont hiermee aan, dat de fout niet ligt in de programma's maar in de methode, maar tegelijk erkent hij de moeilijkheid een grondige hervorming nu te bewerkstelligen, door het bij onderwijs en ouders zo sterke conservatisme.

Veel juiste psychologische opmerkingen over opvoeding en onderwijs zal ook de buitenlander hierin vinden. S.

INGEZONDEN STUKKEN.

DUFFE BELANGSTELLINGLOOSHEID.

Het is treurig, diep treurig gesteld met de belangstelling van de Delftsche studentenwereld voor onderwerpen, gaande buiten den engen en eenzijdigen kring der ingenieursstudie, gaande over de meest op den voorgrond tredende verschijnselen in de wereld om ons heen.

De Delftsche student in het algemeen sluit zich op in eigen beperkten kring en is blind, zoo niet doof, voor wat om hem heen in het groote leven gebeurt of staat te gebeuren. Het is verre van hem zich te verdiepen in vraagstukken en hunne mogelijke gevolgen, ver belangrijker dan die der zuivere wetenschap.

Hij laat den tijd, waarin hij zich vormen moet, mensch moet worden, nutteloos voorbijgaan in zalige dolce far niente en onverstoerbare indolentie, buiten de studie om.

Hij is gelijk de poes, die achter de kachel tevreden spint, gelijk de struisvogel, die niet wil zien, al het vreemde en onverklaarbare dat tot hem komt.

Hij is dom — omdat hij zelfgenoegzaam is. Het is niet te verwachten, dat degenen, die een dergelijke onverschilligheid aan den dag leggen, voor sociaal-economische onderwerpen eerlang een nuttige of leidende positie in de maatschappij zullen kunnen innemen.

„Het zullen“, zoo eindigde Dr. Ir. Th. van der Waerden zijne zéér interessante rede over „Socialisatie der Bedrijven“, „in allereerste plaats de mannen van het intellect en de wetenschap zijn, waartoe als belangrijkste de ingenieurs zijn te

rekenen, waarvan in de toekomst wordt verwacht, dat zij in de vervorming van de maatschappij — waar die noodig mocht zijn — een leidende, althans voortstuwende en opbouwende positie zullen innemen."

Het is niet te verwachten dat die ingenieurs, die slechts wetenschaps-automaten zijn, zonder een ruimen blik voor de groote economische verwording van het leven om hen heen, van eenig nut zullen zijn voor die omvorming, ten bate van het algemeen.

Er zijn zoo velen hier in Delft, die, topzwaar ten gevolge der studie en eenzijdig niet voldoende vertrouwd zijn met de economische beginselen om zich later de verkregen theoretische kennis ten nutte te kunnen maken.

Het zijn in de allereerste plaats de jongeren onder hen, die zich studenten noemen, aan wie ik het verwijt niet de gelegenheden, die hen in Delft heusch niet te overvloedig geboden worden, aan te grijpen om nader kennis te maken met datgene, dat hen als toekomstig ingenieur, buiten de studie, het meest interesseeren moet.

Al wat zij als student op dit gebied laten liggen en verre van zich houden, zullen zij later voelen als een gemis aan zelfontwikkeling.

Onwetendheid op sociaal-economisch gebied kan van den ingenieur niet worden verwacht, zoo hij niet minderwaardig wil zijn.

Er werden op de lezing voor Vrije Studie van Dr. M. Beekman over „Kapitaal en het arbeidloze inkomen" enkele, op de genoemde van Dr. W. Th. van der Waerden geen enkele eerstejaars aangetroffen.

Zijn de hoofden nog te vol van Eindexamen-H.B.S. waanwijsheid, om op te nemen wat nuttig en zelfs noodig is, naast de studie? Of trekt Den Haag te veel, of soms de kachel met pantoffels, pijp en Engelsche romans?

Wij willen niet gelooven dat laksheid en belangstellingloosheid de grond is van hun alom-afwezigheid.

Het kan toch niet worden aangenomen, dat de smakelijk gecondenseerde en gepopulariseerde H.B.S.-economie den heeren — a.s. technici — voldoende zou zijn als beschavingsvernijze op hunnen weg als wetenschaps-mensch in de maatschappij.

Waar is de gelegenheid prettiger en gemakkelijker die kennis uit te breiden, dan op de Bibliotheek van eigen Sociëteit een voordracht aan te hooren over socialisatie, voorgedragen door een der voormannen op dat gebied — lid der socialisatie-

commissie van de S.D.A.P. — zooals daar Woensdagavond j.l. de gelegenheid voor was?

Maar neen, beter te blijven leven in luie ingetogenheid en inerte zelfvoldaanheid — dan zich te begeven op een gebied dat voor de bestudeering méér vordert dan zelfjes en schema's en recepten. „Eerstejaartjes, blijft maar slapen... enz."

24 November 1920.

OTTEN.

STUDIEBELANGEN.

CIVIEL EN BOUWKUNDIG STUDENTEN-GEZELSCHAP „PRACTISCHE STUDIE".

Excursie op Vrijdag 3 December 1920 naar de in aanbouw zijnde spoorwegwerken te Amsterdam.

Vertrek Delft 8.02 voorm.

De excursie zal tijdig eindigen in verband met eventueel huiswaarts keeren van deelnemers.

Teekenen op een lijst in de Keuken der T.H. voor Donderdag a.s. 5 uur n.m.

ELECTROTECHNISCHE VEREEN. TE DELFT.

Ingevolge art. 15 Hoofdstuk IV van het Huish. Regl. stelt het bestuur de volgende kandidaten:

N. E. GROENEVELD MEYER, Voorzitter.

W. HONDIUS BOLDINGH, Secretaris (aftr.).

J. H. REISEGER, Penningmeester (aftr.).

J. P. v. LIER, Bibliothecaris.

A. G. ZINSMEISTER, Vice-President.

Afgevaardigde naar de C.C.

Buitengewone vergadering op Vrijdag 10 Dec., s namiddags 2½ uur in zaal β gebouw voor Natuurkunde en Electrotechniek.

Agenda: 1. Jaarverslag van Secretaris en Penningmeester. 2. Verslag Verificatie-Commissie. 3. Voorstel tot heffing van een entree van f 3.— voor hen, die als lid toetreden, en langer dan een jaar voor Electrotechniek zijn ingeschreven geweest. 4. Toetreding tot de Nederlandsche Studenten-Organisatie in verband met financieele verplichtingen. 5. Bestuursoverdracht, behoudens uitstel ingevolge artikel 15 Hoofdstuk IV van het Huishoudelijk Reglement. 6. Rondvraag.

Excursie naar Antwerpen op 14, 15 en 16 Dec.

Zij die aan deze Excursie wenschen deel te nemen zijn gehouden voor 3 December de somma van f 20.— te storten op postrekening Delft No.

24630 van de Electrotechnische Vereeniging heenreis, eerste lunch te Antwerpen en eventueel meerdere gemeenschappelijke uitgaven. Zij verder verzocht op het stortingsformulier van adres te vermelden.

Tot 3 December kunnen nog passen worden verwacht ter verkrijging van het gemeenschappelijk pasvisum.

De secretaris, W. HONDIUS BOLDINGH.

HANDLEIDINGEN-VEREENIGING.

Juist verschenen: Handleiding 4 Theoretische Mechanica 1e deel, bewerkt door Prof. D. Schouten, derde druk.

In bewerking: Docimasie; Vraagstukken Theoretische Mechanica, Asynchrone en Synchrone Machines, Gelijktroommachines.

GEMENGDE BERICHTEN.

Hygiëne. J.l. Maandag zag men op het dakhof Koormarkt 52 eenige werklieden bezig een steen te planten. Zij hadden het voorkomen van studenten. Reeds eenige dagen wappert de pluislustig in den wind.

Een en ander schijnt in verband te staan met sinds lang gevoelde gebrek aan luchtverversing in zeker vertrek.

Wij ontvingen een catalogus van de nieuwigheden der Hollandia-Drukkerij te Baarn.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

AFD. DER WEG- EN WATERBOUWKUNDE.

De secretaris van de Afdeling der Weg- en Waterbouwkunde heeft aan hen, wier naam voor het a.s. Candidaats-Examen door hem is vastgesteld, daarvan mededeeling gedaan.

Mocht iemand, die zich heeft aangegeven voor dit examen, deze mededeeling niet hebben ontvangen, dan geve hij daarvan ten spoedigste kennis.

FAMILIEBERICHTEN.

Verloofd:

Anneline Smit
en
F. C. Rauwenhoff.

ADVERTENTIËN.

AANGEBODEN:

Zit- en Slaapkamer,

geschikt voor twee personen.

Adres OUDE DELFT 136.

Met 1 Januari ter overname:

een gemeub. Zit- met Slaapkamer,

f 30.—. EMMASTRAAT 1 bij Laan v. Overvest.

Is eventueel terstond te betrekken.

UITZENDING van DINERS in verwarmde bussen.

Dagelijks NASSI GORENG
bij vooruitbestelling.

Jacht- en Vischschotels.

Aanbevelend,

Chr. F. RUTER, Oude Delft 120.

DRUKWERK

zoals 't behoort:
„af" en... op tijd.

Naamloze Vennootschap
Vereenigde Drukkerijen
Judels & Hoogland, Delft
Choorstraat 47 = Telefoon 247

RESTAURANT DUYSER

BINNENWATERSLOOT, hoek PHOENIXSTRAAT

Diners 5 tot 7 uur - à la Carte den geheelen dag

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.

Steeds voorradig losse nummers van:

Maandagochtendblad.
Nieuwe Rott. Courant.
Haagsche Post.
De Prins.
Buiten.
Het Leven.
Wereldkroniek.

Ik alléén!!!

betaal de hoogste prijzen voor gedrukte
HEERENKLEEDING, MEUBEL
enz. Heeft U iets te verkoopen, ontbied
dan de van ouds bekende
HERM. NORDEN, Ged. Gracht 58, DEN HAAG
Steeds per briefkaart te ontbieden.

„AU FIGARO" G. KIELA, KAPPELIER

Oude Delft 166.

☎ TELEFOON 624. ☎

Schuin tegenover Museum „Huis Lambert v. Meester".

KEURGARVEN UIT DE WERELDLITERATUUR

Deze Catalogus van nieuwe boeken in 1920
verschenen, is aan een groot aantal
afnemers toegezonden. Een beperkt aantal
exemplaren is op aanvraag bij ons nog
beschikbaar. En H.H. Studenten beschikbaar.

Wij maken bijzonder opmerkzaam op
grootte sorteering Boeken en Kalenders
voor St. Nicolaas-geschenken zoozeer geschikt
zijn en op onze toontafels zijn uitgesteld.

Techn. Boekh. en Drukkerij J. WALTMAN JR.
BINNENWATERSLOOT.